

Llei 12/1987, de 28 de maig, de regulació del transport de viatgers per carretera mitjançant vehicles de motor

Darrera actualització: 18/02/2005

NOTA. En aquest text s'han introduït les correccions d'errada publicades en el DOGC.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

LLEI

Els fets fonamentals que fan que calgui emprendre d'una manera urgent la renovació del marc jurídic dels transports per carretera són dos: d'una banda, el creixement vertiginós que ha experimentat aquesta modalitat de transport a partir dels anys seixanta; d'altra banda, el canvi de model d'Estat produït per la Constitució del 1978.

L'article 9.15 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya determina la competència exclusiva de la Generalitat sobre els transports terrestres que transcorren íntegrament pel territori de Catalunya, la qual cosa inclou, a més dels transports pròpiament intracomunitaris, els urbans, la competència sobre els quals ha estat corroborada per la recent Llei de Bases de Règim Local, del 2 d'abril de 1985.

Així doncs, en haver-se d'acomodar l'estructura interna del sector dels transports a la nova organització política de l'Estat, és responsabilitat de la Generalitat d'emprendre la renovació de l'ordenament sectorial, a fi d'assegurar en el seu àmbit territorial la correspondència de la xarxa de transports amb la realitat socio-econòmica del país, com també ho és la de promoció, tot respectant la llibertat empresarial, l'economicitat i la funcionalitat dels tràfics.

En aquest context cal promoure el nou marc legal del transport per carretera mitjançant vehicles de motor, el qual s'ha de circumscriure exclusivament al transport de viatgers perquè cal entendre que Catalunya constitueix, en aquest sector, una àrea geogràfica singularitzable dins el conjunt del territori de l'Estat.

En un sentit similar a l'emprat per la legislació anterior a aquesta Llei, els transports de viatgers per carretera es classifiquen en públics, privats i oficials; els primers són la regla general i els altres dos són excepcions admeses en funció de llurs característiques especials. Val a dir que les referències que fa aquesta Llei als transports públics no vinculen sense més tots aquells transports a la noció de servei públic. Solament es fa ús de la tècnica del servei públic quan aquesta pot ésser un instrument eficaç per a la prestació del transport, la qual cosa només s'esdevé en el cas dels serveis que s'han de prestar d'acord amb uns itineraris (lineals o zonals) i una periodicitat predeterminats, és a dir, aquells que en aquesta Llei s'agrupen sota la denominació de "serveis regulars".

Per a la resta de serveis, aquesta Llei manté la denominació tradicional de "discrecionals"; distingeix, però, dues modalitats de contractació, segons que afecta o no afecta la capacitat total dels vehicles.

Aquesta Llei estableix, així mateix, la distinció necessària entre transports interurbans i urbans. Amb la finalitat de coordinar la planificació del territori amb el transport, hom ha cregut convenient d'abandonar el criteri de delimitació de les competències municipals, basat en el concepte de nucli urbà, i substituir-lo per un altre de basat en el concepte de sòl urbà i urbanitzable, entès en els termes definits en la legislació urbanística.

Aquesta Llei s'ocupa també de tots els qui intervenen en el transport: transportistes, operadors i usuaris. La figura de l'operador de transport -una de les innovacions de la Llei que intenta donar vida a una activitat que no ha arribat a consolidar en el transport de viatgers- és considerada des del doble vessant d'instrument, encara que no exclusiu, del nou sistema de transport zonal i d'organitzador de serveis discrecionals amb cobrament individual.

Aquesta Llei disposa que les condicions de transportista i d'operador de transport són compatibles entre elles, i per a accedir-hi la Llei estableix el sistema de llicències de qualitat, tendents a verificar els requisits d'honorabilitat i d'aptitud professional dels interessats d'acord amb els principis que inspiren la normativa de la Comunitat Econòmica Europea.

Aquesta Llei estableix, així mateix, que la Generalitat pot crear i explotar tota mena de serveis i empreses i participar-hi, per bé que disposa que, si la intervenció pública s'hagués de fer per mitjà d'una situació de monopoli, hauria d'ésser autoritzada per llei, d'acord amb el que estableix l'article 128.2 de la Constitució i amb l'article 10.1.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

El capítol més important d'innovacions que la Llei introdueix se centra en la normativa referent als transports interurbans. En aquesta matèria hi havia la possibilitat d'escollir entre tres opcions perfectament diferenciades: una, mantenir el sistema actual de prestació mitjançant els clàssics serveis lineals; una altra, substituir íntegrament els serveis lineals existents fins ara per uns altres de caràcter zonal, i la tercera possibilitat, per la qual s'inclina la Llei, consisteix a mantenir, en part, els actuals sistemes d'explotació mitjançant concessions de serveis lineals, per bé que oferint l'oportunitat que juntament amb aquest sistema uguin coexistir concessions de caràcter territorial o zonal.

En l'esperit de la nova regulació, les zones de transport es conceben com a unitats dinàmiques i funcionals en el si de les quals es pot aconseguir el màxim nivell d'equilibri entre les necessitats dels usuaris i els recursos humans i materials de les empreses de transport. A les zones de transport hi ha d'haver la flexibilitat indispensable en les condicions d'explotació i es pot arribar fins i tot a la modalitat del "transport a la demanda" quan ho requereixen les característiques dels tràfics a cobrir.

La implantació de serveis regulars de transport per àrees geogràfiques requereix, com a pressupost inexcusable, l'elaboració d'uns plans d'explotació en els quals s'han de tenir en compte i ponderar tots els elements necessaris per a aconseguir que l'oferta de transport cobreixi d'una manera racional els mínims exigits per l'interès col·lectiu.

Finalment, cal dir que les àrees o zones de transport no s'han considerat com a compartiments estancs, cosa que pugneria amb la mateixa filosofia de la Llei, sinó com a unitats funcionals perfectament connectades les unes amb les altres mitjançant els anomenats serveis interzonals, que s'han d'atorgar amb un acord previ dels concessionaris zonals respectius.

Els serveis regulars de caràcter lineal i els zonals es consideren com a serveis públics subjectes a concessió administrativa.

Tal com ja ha quedat exposat, la nova regulació no deixa de prestar atenció a la problemàtica del transport urbà. A partir del reconeixement de la competència municipal per a ordenar i gestionar el transport de viatgers en zones urbanes o urbanitzables, la planificació ha d'ocupar un lloc destacat en constituir l'instrument més idoni per a arribar a l'optimització dels recursos disponibles en funció de les necessitats dels usuaris i les exigències de l'ordenació territorial. El marc d'actuació reconegut a les corporacions locals s'ha d'ajustar als principis que han de presidir la política de transports, i corresponen a la Generalitat l'aprovació dels plans de transport i la coordinació entre els transports urbans i els interurbans.

La Llei dedica dos capítols als transports oficials i als privats i a les estacions de transport de viatgers. També presta una atenció específica al transport fet amb els denominats "vehICLES lleugers", que tradicionalment ha restat al marge de la regulació general, la qual cosa ha ocasionat significatives disfuncionalitats en el sistema.

El text legal recull, així mateix, un tractament particular per al transport sanitari. En aquesta matèria estableix l'obligació que els vehicles compleixin les condicions idònies per a la prestació d'aquests serveis, i que els usuaris siguin les persones que no es puguin valer dels vehicles afectes a l'ús general sense risc presumible per a la seva salut o la de la col·lectivitat.

La Llei pretén ordenar, de manera integrada i global, el transport de viatgers en el territori autonòmic. En les grans concentracions urbanes la coordinació entre les diferents modalitats de transport ha de tendir a l'explotació integrada i harmònica de tots els sistemes o formes de transport.

La Llei fixa també els principis generals en matèria tarifària i distingeix entre els serveis que han d'ésser objecte de concessió administrativa i els que requereixen autorització.

Qualsevol cos normatiu que pretén regular el transport de viatgers cal que faci una referència, ni que sigui breu, a la inspecció. La Llei concep l'activitat inspectora com a funció administrativa, i com a tal, subjecta a l'imperatiu de servir amb objectivitat els interessos generals. En el capítol dedicat a la tipificació de les infraccions administratives i llurs sancions, els preceptes són concordants amb la normativa d'àmbit estatal vigent en l'actualitat, a causa, entre altres motius, de competències delegades per l'Estat a la Comunitat Autònoma en matèria d'inspecció i potestats sancionadores i la necessitat de procurar l'adequada seguretat jurídica als administrats en una qüestió que incideix d'una manera tan especial en llurs drets personals i patrimonials.

En el tractament de l'organització administrativa tenen un relleu singular les disposicions relatives al Registre General de Transportistes i d'Empreses Auxiliars del Transport.

Tanquen el punt de l'organització administrativa les disposicions que conté la Llei referents a la Comissió de Transports de Catalunya. Aquesta Comissió es concep com a òrgan consultiu i assessor de la Generalitat en matèria de transport de viatgers per carretera, sens perjudici de les competències que unes altres lleis o disposicions especials atribueixen a altres òrgans consultius.

TÍTOL PRELIMINAR

CAPÍTOL I

De l'objecte i les finalitats de la Llei

Article 1

-1 Aquesta Llei té per objecte de regular el transport de viatgers per carretera que es fa amb vehicles de motor.

-2 Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

- a) "Transport": el desplaçament de persones d'un lloc a un altre.
- b) "Viatgers": els usuaris, inclosos llurs equipatges i encàrrecs.
- c) "Carretera": la via apta per a la circulació de vehicles.
- d) "Vehicles de motor": els mitjans i els elements de transport especialment dissenyats i construïts per al transport de viatgers, aptes per a circular sense camins fixos de rodament, excepte els automòbils de turisme destinats a l'ús particular.

-3 S'inclouen en l'àmbit d'aquesta Llei:

- a) Les activitats auxiliars del transport de viatgers per carretera que es fan a part d'aquest transport i que el faciliten o hi contribueixen.
- b) Els arrendaments de vehicles i dels altres elements de transport destinats a les activitats que són objecte d'aquesta Llei.

CAPÍTOL II

De l'àmbit d'aplicació

Article 2

-1 Aquesta Llei s'aplica als transports que transcorren o s'exploten íntegrament pel territori de Catalunya. S'entén que el transport transcorre íntegrament pel territori de Catalunya quan, sense solució de continuïtat, comença i acaba en aquest territori, o que si surten del territori de Catalunya tenen una clàusula de prohibició absoluta d'acceptar o deixar viatgers fora d'aquest territori.

-2 Correspon a la Generalitat de planificar, coordinar i regular els transports a què fa referència l'apartat 1.

CAPÍTOL III

De les classes de transport de viatgers per carretera

Article 3

Els transports de viatgers per carretera es classifiquen de la manera següent:

-1 Són públics, privats i oficials, segons llur naturalesa.

1.1 Tenen la consideració de públics els que realitzen, per compte d'altri i mitjançant un preu o una retribució, persones físiques o jurídiques dedicades professionalment al transport, encara que els facin empreses privades.

1.2 Són privats els que, pel seu compte i com a activitat complementària d'una altra de principal, fan els titulars d'aquesta, amb vehicles propis.

1.3 Són oficials els que pel seu compte efectuen directament els organismes públics i respecte als quals no és possible acudir a la contractació privada per raons d'urgència, de seguretat, d'assistència social o d'altres de similars.

-2 Els transports públics de viatgers es classifiquen de la manera següent:

2.1 Són urbans i interurbans, segons llur radi d'acció.

a) Són urbans els que transcorren íntegrament per sòl urbà i urbanitzable i els dedicats exclusivament a comunicar sòls urbans i urbanitzables situats dins d'un mateix terme municipal. Els termes "sòl urbà i urbanitzable" es defineixen de conformitat amb la legislació urbanística.

b) Són interurbans la resta de transports.

2.2 Són regulars i discrecionals, segons la periodicitat dels serveis que ofereixen.

a) Són regulars els que es presten d'acord amb uns itineraris lineals o unes xarxes zonals i amb una periodicitat predeterminats.

b) Són discrecionals tots els altres.

2.3 Els transports discrecionals, segons la manera de contractar el servei, se subdivideixen en consolidats i de cobrament individual.

a) Són consolidats els que contracta un sol usuari i per la capacitat total del vehicle.

b) Són de cobrament individual els que es contracten per places o seients, independentment de la capacitat del vehicle.

2.4 Els transports discrecionals consolidats que per la finalitat del servei s'han de prestar d'acord amb itineraris, calendaris i horaris predeterminats tenen la consideració de regulars quan fan més del cinquanta per cent del seu recorregut per àrees territorials qualificades o projectades com a zones de transport.

CAPÍTOL IV

El Pla de Transports de Viatgers de Catalunya

Article 4

-1 El Pla de Transports de Viatgers de Catalunya és una figura de planejament que té per objecte la definició de la xarxa de serveis i equipaments de transport de viatgers completa i coordinada de tots els models, a la qual s'haurà de tendir mitjançant els instruments definits en aquesta Llei.

-2 Aquest Pla pot ésser elaborat en diverses etapes i per àmbits territorials.

-3 L'elaboració del Pla correspon al Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

-4 Un cop elaborat el Pla, o cada una de les seves etapes, ha d'ésser presentat pel Conseller de Política Territorial i Obres Públiques al Consell Executiu perquè l'aprovi.

TÍTOL PRIMER

CAPÍTOL I

Dels transportistes

Article 5

Són transportistes els qui per compte d'altri i mitjançant un preu o una retribució efectuen les operacions pròpies del transport públic de viatgers per carretera en qualsevol de les modalitats establertes per aquesta Llei.

CAPÍTOL II

Dels operadors de transport

Article 6

-1 Són operadors de transport els qui en nom propi, per compte d'altri i mitjançant un preu o una retribució, organitzen, contracten i efectuen transports públics de viatgers per carretera en qualsevol de les modalitats establertes per aquesta Llei, llevat dels serveis regulars de caràcter lineal interzonal.

-2 Els operadors de transport no poden intervenir en la contractació de serveis aliens al transport.

CAPÍTOL III

De les estacions de viatgers

Article 7

-1 Les estacions de viatgers són instal·lacions destinades a la concentració d'arribades, sortides i trànsits de vehicles de transport públic de viatgers per carretera.

-2 A més dels serveis d'informació i venda de bitllets, a les estacions es poden prestar qualssevol altres serveis en interès dels usuaris. Aquests altres serveis també s'han d'ajustar a les ordenances municipals i a les altres normes que els són d'aplicació.

-3 L'Administració competent, per raons d'interès públic, pot disposar l'obligatorietat de l'ús de les estacions als concessionaris de serveis regulars interurbans, amb audiència prèvia dels interessats.

CAPÍTOL IV

Dels usuaris

Article 8

-1 Són usuaris els qui utilitzen els serveis de transport públic de viatgers per carretera establerts per aquesta Llei.

-2 També són usuaris els qui contracten transports consolidats.

-3 L'Administració ha de mantenir informats els usuaris de les prestacions dels sistemes de transports que en cada cas es trobin a la seva disposició, i de les seves modificacions.

CAPÍTOL V

Dels vehicles admesos per al transport

Article 9

-1 Es consideren aptes per al transport de viatgers per carretera els vehicles que reuneixen les característiques tècniques de capacitat i d'idoneïtat que es determinin per reglament en funció de la classe i l'àmbit territorial dels serveis a què s'han de destinar.

TÍTOL SEGON

CAPÍTOL I

De la manera d'accedir a la professió de transportista i a les professions auxiliars del transport

Secció primera

Disposicions generals

Article 10

-1 Per a poder ésser titular de les concessions i les autoritzacions a què es refereix aquesta Llei s'ha d'acreditar l'accés previ a la professió de transportista o a les professions auxiliars del transport.

-2 L'accés a les professions esmentades s'ha de fer pel sistema de llicències de qualitat, les quals han de tendir a verificar exclusivament si el sol·licitant reuneix les condicions d'honorabilitat, d'aptitud professional i capacitat econòmica que es requereixen.

-3 Si es tracta de persones jurídiques, les condicions d'honorabilitat i d'aptitud professional han de concórrer en la persona o persones físiques que d'una manera permanent i efectiva dirigeixen l'activitat o les activitats de les persones jurídiques, i les llicències es consideren concedides mentre les dites persones físiques, o d'altres que les substitueixen i que reuneixen

les mateixes condicions, romanen amb les dites persones jurídiques.

-4 Si es tracta d'empreses individuals el titular de les quals no compleix el requisit de capacitat professional, aquest requisit pot ésser satisfet mitjançant el compliment d'aquest per una altra persona que, de forma efectiva i permanent, dirigeix l'empresa. Aquesta persona ha de complir, així mateix, el requisit d'honorabilitat, sense que això signifiqui que el propietari queda lliure de complir-lo.

-5 El que disposa aquest article no s'aplica al transport de viatgers fet amb vehicles d'una capacitat inferior a deu places, inclosa la del conductor.

-6 El Consell Executiu, fets els tràmits i les consultes pertinents, pot exonerar del compliment de la condició a què es refereix el punt 5, o bé pot establir procediments sumaris o simplificats per acreditar-ne el compliment en els transports de viatgers fets per persones o empreses l'activitat principal de les quals no és la de transportista o que no tenen caràcter comercial, i que tenen una incidència dèbil en el mercat dels transports.

Article 11

-1 Les llicències de qualitat s'han de concedir o de denegar en el termini de sis mesos.

-2 La petició que no es resol en el termini assenyalat en l'apartat 1 es considera atorgada, sense necessitat de denunciar la mora, per silenci administratiu positiu. El sol·licitant pot, sense l'obligació de complir cap més tràmit, demanar a l'Administració que li atorgui, si cal, la concessió o l'autorització oportunes.

-3 No es consideren adquirides per silenci administratiu facultats en contra de les prescripcions legals o reglamentàries.

-4 Les llicències de qualitat no són transmissibles.

-5 S'ha de determinar per reglament l'autoritat competent per a l'atorgament de les llicències de qualitat.

Secció segona

De l'honorabilitat

Article 12

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén que compleixen el requisit d'honorabilitat les persones que no es troben en cap de les circumstàncies següents:

a) Haver estat condemnades, per sentència ferma, per delictes dolosos, castigats amb una pena igual o superior a la de presó menor.

b) Haver estat condemnades, per sentència ferma, a penes d'inhabilitació o de suspensió, llevat que haguessin estat imposades accessòriament i la professió de transportista no tingués relació directa amb el delicte comès.

c) Haver estat sancionades, per resolució ferma, per infraccions greus i reiterades de les normes administratives en matèria de transports, de circulació i de tràfic, laborals, fiscals i socials en els termes que es fixin per reglament.

Secció tercera

De l'aptitud professional

Article 13

-1 Per a complir el requisit d'aptitud professional hom ha d'acreditar que posseeix els coneixements exigits per a l'exercici de les professions a què es refereix aquesta Llei.

-2 Per a cadascuna de les activitats objecte d'aquesta Llei s'han de determinar per reglament:

a) Els coneixements mínims indispensables per a exercir-les.

b) La manera d'adquirir aquests coneixements, ja sigui per mitjà de cursos de formació professional o d'un aprenentatge laboral, o per la combinació d'ambdós sistemes.

c) La manera d'acreditar l'aptitud professional.

Secció quarta

De la capacitat econòmica

Article 14

-1 La capacitat econòmica consisteix en la disposició dels recursos financers i dels mitjans materials necessaris per a posar en marxa i gestionar adequadament l'activitat de què es tracta de la manera com es determini per reglament, i assegurar-ne la viabilitat.

-2 La determinació de la capacitat econòmica es pot establir per reglament d'una manera viable, segons el caràcter específic del transport o de l'activitat de què es tracta en cada cas, atenent fonamentalment la naturalesa, la classe, la intensitat, el volum i l'àmbit territorial dels transports que hom vol efectuar.

TÍTOL TERCER

CAPÍTOL I

De la concessió de serveis regulars interurbans

Article 15

-1 Els serveis regulars interurbans són objecte de concessió d'acord amb les modalitats següents:

a) Lineal: quan el servei es presta per un sol itinerari base i d'acord amb un calendari i un horari prefixats.

a.1) Lineal interzonal: quan el servei es presta per un itinerari que no és comprès totalment dintre d'una zona de transport.

a.2) Lineal zonal: quan el servei es presta per un itinerari que discorre íntegrament dintre d'una sola zona de transport.

b) Zonal: quan el servei es presta en àrees o zones del territori prèviament delimitades i d'acord amb les condicions mínimes que assenyalen la concessió.

-2 Les concessions sol·licitades són sempre per a serveis de caràcter lineal, llevat que expressament es demani l'atorgament amb caràcter zonal, o quan així ho acordi l'Administració per raons d'interès públic.

Article 16

-1 Les concessions han d'ésser atorgades per l'autoritat que es determini per reglament, i d'acord amb el procediment aplicable als contractes i a les concessions de la Generalitat.

-2 Les concessions s'han d'atorgar per un període de temps determinat, el qual ha d'ésser:

a) En les lineals interzonals no inferior a quinze anys ni superior a vint-i-cinc.

b) En les lineals zonals no inferior a deu ni superior a quinze.

c) En les zonals no inferior a quinze ni superior a vint-i-cinc.

-3 Les concessions poden ésser prorrogades successivament quan hi concorren les circumstàncies que n'han motivat l'atorgament. En cap cas, però, el termini total, amb inclusió de les pròrrogues, no pot excedir els noranta-nou anys.

-4 En el cas de pròrroga s'ha de requerir de manera preceptiva l'informe previ de la Comissió de Transports de Catalunya.

Article 17

-1 Es pot autoritzar la transferència d'una concessió quan han transcorregut tres anys des de la inauguració del servei i l'adquirent compleix les condicions establertes per l'article 10. En aquest cas n'esdevé titular sense concurs públic.

-2 El termini de la concessió que s'atorga d'acord amb l'apartat 1 és el temps que resta per transcórrer de la concessió primitiva, llevat que se sol·licitin i s'acordin pròrrogues, segons el que disposa aquesta Llei.

-3 La unificació de concessions es considera, en qualsevol cas, com una nova concessió, la qual ha de tenir com a període de durada la mitjana ponderada dels anys de concessió que restin als serveis unificats.

Article 18

-1 L'Administració, per raons d'interès públic, pot modificar les condicions d'atorgament d'una concessió, respectant-ne sempre l'equilibri econòmic.

-2 Quan hom sol·licita la modificació d'una concessió que pot ocasionar una alteració del règim de les seves competències, pel que fa a línies o a xarxes de transport d'interès autonòmic, la Generalitat pot adoptar les mesures procedents per mantenir els serveis dins de l'àmbit de la seva competència, tot respectant sempre la comunicació interterritorial necessària.

Article 19

-1 Les concessions s'extingeixen per les causes següents:

a) El finiment del període per al qual ha estat atorgada i el de les pròrrogues d'aquest.

b) L'incompliment greu de les condicions de la concessió.

c) La mort de l'empresari individual, quan els hereus o els treballadors de l'empresa concessionària no sol·liciten la transmissió.

d) L'extinció de la persona jurídica gestora del servei, si l'empresa successora o els treballadors de l'extingida no en sol·liciten la transmissió.

e) La fallida o la suspensió de pagaments del concessionari, la qual cosa impossibilita la prestació del servei.

f) La supressió del servei per raons d'interès públic, mitjançant la indemnització que, si s'escau, correspon.

g) El rescat del servei per l'Administració.

h) L'acord mutu entre l'Administració i el concessionari.

-2 Per a evitar que la mort de l'empresari individual extingeixi la concessió, l'hereu o els hereus o els treballadors de l'empresa concessionària n'han de sol·licitar la transmissió en el termini màxim d'un any a partir de la data de la defunció. La possible transmissió s'entén sens perjudici del compliment dels nous titulars de les condicions d'accés a la professió d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.

-3 En els supòsits establerts per l'apartat 1.b), c), d) i e) d'aquest article, l'Administració ha d'assegurar la continuïtat en la prestació del servei, fent ús de les instal·lacions i el material afecte a la concessió o bé amb les garanties prestades en substitució d'aquells elements.

-4 En els casos establerts per l'apartat 1 s'ha d'aplicar el que disposa la legislació reguladora en matèria de contractació administrativa de la Generalitat en tot allò que no s'oposi als preceptes d'aquesta Llei.

Secció primera

De les concessions de serveis lineals

Article 20

Les concessions de serveis lineals només s'atorguen a les persones físiques o jurídiques que han accedit a la professió de transportista.

Article 21

-1 L'atorgament de concessions lineals s'ha d'ajustar al que estableix aquesta Llei i, si s'escau, al que disposi el Pla de Transports de Viatgers de Catalunya.

-2 No es poden atorgar concessions de serveis lineals a les àrees del territori que han estat objecte d'una concessió de servei zonal, llevat que es faci per atendre el tràfic entre zones, o entre una zona i poblacions no incloses en cap d'elles.

-3 L'Administració, tenint en compte les necessitats dels usuaris, pot atorgar concessions de serveis lineals amb recorreguts coincidents i autoritzar serveis discrecionals amb reiteració d'itinerari a les rodalies de les grans poblacions i fins a la distància màxima que es determini per reglament, des del centre del nucli urbà.

Article 22

-1 Les concessions de serveis lineals no comporten dret de tempteig sobre altres línies o serveis regulars de transport regulats en l'àmbit d'aquesta Llei.

-2 S'han d'establir per Reglament les previsions adients a fi i efecte de garantir la igualtat de condicions entre els titulars de concessions ja existents i la resta de peticionaris que concorrin als concursos que, si s'escau, es convoquin per a l'adjudicació de serveis.

-3 Es pot autoritzar excepcionalment, i per raons d'interès públic, la unificació de dues o més concessions de serveis lineals.

Article 23

-1 Per a prestar un servei regular lineal es poden utilitzar vehicles de la propietat del titular o arrendats. En qualsevol cas, els vehicles han de reunir les característiques exigides i el concessionari ha d'ésser directament responsable de la prestació i l'organització del servei.

-2 El titular de més d'una concessió de servei lineal pot utilitzar indistintament els vehicles adscrits a qualsevol de les concessions. Així mateix, i amb autorització prèvia, es poden utilitzar vehicles afectes a concessions de diferents titulars per fer els seus itineraris sense solució de continuïtat en el recorregut, i amb salvaguarda dels tràfics de tercers.

-3 Entre les condicions de la concessió de servei lineal s'han d'incloure el nombre mínim i les característiques de capacitat, idoneïtat i seguretat dels vehicles que hi són adscrits.

Es determinaran també aquelles condicions que el concessionari podrà modificar lliurement, per tal d'adaptar millor el servei a les necessitats dels usuaris. Per Reglament s'establirà la forma i l'antelació mínima amb què el concessionari haurà de comunicar a l'Administració les modificacions que vulgui introduir en la prestació dels serveis.

L'Administració estarà facultada per a rebutjar les modificacions de lliure decisió del concessionari per causes d'interès públic.

Secció segona

De les concessions de serveis zonals

Article 24

-1 Les concessions de serveis zonals poden ésser atorgades indistintament a transportistes i a operadors de transport, tant si són persones físiques com jurídiques.

-2 Els sol·licitants han d'acreditar la titularitat o la representació de concessions de serveis lineals de la competència de la Generalitat els itineraris de les quals constitueixen, com a mínim, el cinquanta per cent del total dels recorreguts de les dites concessions de serveis lineals que hi ha a la zona de què es tracta.

Article 25

-1 Per a atorgar una concessió de servei zonal cal la conformitat de tots els concessionaris de línies regulars de la competència de la Generalitat els itineraris de les quals passen en més d'un cinquanta per cent per l'àrea territorial proposada, i també la dels titulars de serveis discrecionals amb reiteració d'itineraris que igualment passen en més d'un cinquanta per cent per l'àrea de què es tracta.

-2 No tenen caràcter de concessions de serveis zonals les que resulten de la unificació de dues o més de lineals, d'acord amb el que estableix aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupen.

Article 26

-1 Les concessions de serveis zonals s'han d'ajustar a les determinacions d'un pla d'explotació per a la zona de què es tracta, aprovat per l'Administració a iniciativa del peticionari, el qual ha de contenir les previsions que s'assenyalin per reglament i ha de formar part de les clàusules de la concessió.

-2 Els plans d'explotació a què es refereix l'apartat anterior s'han d'ajustar, si s'escau, a les disposicions del Pla de Transports de Viatgers de Catalunya i han de tenir en compte les necessitats dels usuaris, l'estructura dels serveis que s'integren en la concessió i les exigències de l'ordenació territorial.

-3 L'Administració, per raons d'interès públic, pot constituir o bé modificar zones de transport i variar els plans d'explotació.

Article 27

-1 Les concessions de serveis zonals han de comprendre tots els serveis de transport de viatgers a la zona de què es tracta, llevat dels serveis discrecionals sense reiteració d'itinerari i dels lineals que no s'incorporen a la concessió.

-2 Les concessions de serveis lineals l'itinerari dels quals passa en més d'un cinquanta per cent per una zona o àrea de transport s'han d'incorporar automàticament a aquesta zona un cop transcorregut el termini de durada de la concessió respectiva o abans, mitjançant la compensació econòmica adequada, si l'interès general ho aconsella així.

Article 28

-1 Els serveis zonals es poden prestar amb vehicles propis o arrendats.

-2 Quan el concessionari és un operador de transport només ha de justificar a l'Administració la disponibilitat dels vehicles amb què s'ha d'efectuar el transport, dels quals poden continuar tenint la titularitat les empreses portadores o llurs propietaris.

CAPÍTOL II

Dels serveis regulars urbans

Article 29

-1 Els municipis exerceixen les competències de planificació, d'ordenació i de gestió dels transports públics urbans de viatgers d'acord amb la legislació de règim local i el que disposa aquesta Llei. Es consideren serveis de transport urbà els que discorren íntegrament per sòl urbà o urbanitzable dins del mateix terme municipal.

-2 Així mateix tenen el caràcter d'urbans aquells serveis exclusivament dedicats a comunicar sòls urbans i urbanitzables situats dins d'un mateix terme municipal.

-3 Els termes "sòl urbà" i "sòl urbanitzable" expressats en els apartats anteriors es defineixen de conformitat amb la legislació urbanística vigent.

-4 En qualsevol cas, les competències en matèria de transport urbà s'han d'exercir amb subjecció a la planificació territorial i, eventualment, d'acord amb els plans específics de transport que poden ésser elaborats per l'Administració autonòmica en funció de les exigències generals per a ordenar-los.

Article 30

- 1 Les entitats locals, per gestionar els transports de les seves competències respectives, poden constituir consorcis o subscriure convenis en els termes establerts per la legislació de règim local.
- 2 Correspon a l'Administració autonòmica la coordinació entre els transports urbans i els interurbans.
- 3 En els municipis de menys de cent mil habitants els transports urbans poden integrar-se en les concessions zonals si ho aconsellen així raons d'interès públic, amb informe favorable previ dels ajuntaments afectats.

TÍTOL QUART

CAPÍTOL I

De l'autorització dels serveis discrecionals

Article 31

- 1 Els serveis discrecionals són objecte d'autorització, l'atorgament de la qual s'ha d'efectuar d'acord amb el procediment que es determini per reglament, en el qual s'han de tenir en compte els principis d'economia, celeritat i eficàcia. La durada de l'autorització és de cinc anys, i pot ésser prorrogada successivament per períodes iguals mentre subsisteixen les circumstàncies que n'han motivat l'atorgament.
- 2 Les autoritzacions a què fa referència l'apartat 1 es poden concedir a qualssevol persones físiques que posseeixen la llicència de qualitat corresponent.

Article 32

- 1 No es poden autoritzar serveis discrecionals amb reiteració d'itinerari quan aquest ha de transcórrer en més d'un cinquanta per cent per una zona de transport, perquè es consideren compresos en la concessió zonal corresponent, llevat del que disposa l'article 42.5.
- 2 No es poden reiterar tampoc serveis discrecionals amb vehicles de més de cinc places, inclosa la del conductor, que ocasionen una minoració en el trànsit dels serveis regulars, llevat que es tracti de transports consolidats que, per la finalitat del servei, s'han de subjectar a itineraris, calendaris i horaris predeterminats i els recorreguts dels quals no transcorren en més d'un cinquanta per cent per una zona de transport.

Article 33

El serveis discrecionals es poden efectuar amb vehicles propis o arrendats i s'han de contractar per llur capacitat total, llevat que hi hagi autorització expressa per al cobrament individual o per seient. En qualsevol cas, el titular de l'autorització és el responsable de la prestació i l'organització del servei.

Article 34

- 1 Els operadors de transport discrecional són les úniques persones naturals o jurídiques que, quan manca l'autorització expressa a què fa referència l'article 33, poden contractar serveis discrecionals amb cobrament individual.
- 2 Els operadors de transport titulars de concessions zonals tenen el caràcter d'operadors de transport discrecional a llurs zones respectives.

CAPÍTOL II

De l'autorització de serveis oficials i privats

Article 35

Les disposicions que es dictin per al desenvolupament d'aquesta Llei hauran d'establir les condicions per a l'atorgament de les autoritzacions relatives als transports oficials i privats i hauran d'assenyalar per a aquests darrers els supòsits en què el transport ha d'ésser considerat com una activitat complementària o accessòria d'una altra de principal amb la qual tingui relació directa.

CAPÍTOL III

De la concessió i l'autorització d'estacions de viatgers

Article 36

- 1 La construcció i l'explotació d'estacions de viatgers són objecte de concessió administrativa, la qual s'ha d'atorgar tal com s'assenyali per reglament i d'acord amb el procediment a què s'han de subjectar els contractes i les concessions administratives de la Generalitat, amb informe previ dels ajuntaments del lloc i amb audiència als concessionaris de serveis de transport les arribades, les sortides i els trànsits dels quals es tracti de concentrar.
- 2 Les concessions d'explotació han de tenir una durada de cinquanta anys i s'extingeixen per qualsevol de les causes a què fa referència l'article 19.
- 3 La localització de les estacions s'ha de determinar d'acord amb els ajuntaments respectius i en funció dels plans urbanístics, amb audiència a les empreses transportistes i als operadors afectats i llurs associacions professionals.
- 4 Les instal·lacions annexes als serveis exclusius d'una empresa transportista o operadora de transport només requereixen autorització administrativa, la qual es concedeix d'acord amb el que disposa l'article 31.1.

TÍTOL CINQUÈ

CAPÍTOL I

Del transport amb vehicles de nou places, inclosa la del conductor

Secció primera

Dels serveis regulars

Article 37

-1 No s'atorguen concessions de serveis lineals l'explotació dels quals es pretén efectuar amb vehicles d'una capacitat màxima de nou places, inclosa la del conductor.

-2 Es pot autoritzar, excepcionalment, els titulars de concessions zonals perquè facin determinades prestacions de transport mitjançant els vehicles a què fa referència l'apartat 1, sempre que la capacitat d'aquests sigui superior a cinc places, inclosa la del conductor.

Secció segona

Dels serveis discrecionals

Article 38

-1 Els serveis discrecionals són autoritzats per la Generalitat, dins del territori de Catalunya, sense radi d'acció limitat, i s'han de contractar per la seva capacitat total, llevat que hi hagi habilitació expressa per al cobrament individual per seient.

-2 L'atorgament de les autoritzacions a què fa referència l'apartat 1 es regeix pel que disposa l'article 31.

-3 Corresponen als ajuntaments o als ens metropolitans legalment constituïts l'ordenació i la gestió dels serveis urbans de transport amb vehicles de capacitat màxima de cinc places, inclosa la de conductor. En aquest supòsit, fins i tot per als serveis interurbans, la llicència municipal és condició indispensable per a poder admetre passatgers des del municipi de què es tracta, sens perjudici de l'autorització necessària de la Generalitat.

-4 S'han de determinar per reglament les modalitats i les condicions de prestació dels serveis mitjançant els vehicles a què fa referència aquest article.

Secció tercera

Del transport sanitari

Article 39

-1 Es considera transport sanitari el trasllat de persones que no es poden valer per elles mateixes, efectuat amb vehicles especialment condicionats per a aquest fi.

-2 Als efectes d'aquesta Llei, s'entén que una persona no es pot valer per ella mateixa quan no pot utilitzar vehicles afectes a l'ús general sense risc presumible per a la seva salut o la de la col·lectivitat.

-3 El transport sanitari ha d'ésser objecte d'autorització, la qual habilita per a circular per tot el territori de Catalunya per un termini de cinc anys, prorrogable successivament per períodes iguals mentre subsisteixin les circumstàncies que en van motivar l'atorgament.

-4 S'ha de determinar per reglament l'òrgan administratiu competent per a atorgar les autoritzacions per al transport sanitari.

Article 40

-1 Els transports sanitaris que transcorren per l'àmbit definit en l'article 3.2.1.a) d'aquesta Llei s'han de contractar d'acord amb les tarifes mínimes i en les condicions que s'assenyalin per reglament, qualsevol que sigui la persona o l'entitat que presta els serveis.

-2 En els municipis de menys de cent mil habitants els transports sanitaris tenen sempre caràcter interurbà.

Article 41

-1 Els transports sanitaris amb finalitats de beneficència o de protecció ciutadana, tant si són urbans com interurbans, s'han d'efectuar lliurement i sense abonament de contraprestació dels usuaris.

-2 Són exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els transports sanitaris militars.

TÍTOL SISÈ

CAPÍTOL I

De la coordinació dels serveis regulars i discrecionals interurbans

Article 42

-1 Les concessions de serveis lineals que, d'acord amb el que disposa aquesta Llei, es mantenen en una zona de transport s'han d'acomodar al pla d'explotació d'aquesta zona en els termes que s'assenyalin per reglament.

-2 No es poden atorgar noves concessions de serveis lineals a les zones que han estat objecte de concessió d'acord amb aquesta Llei, excepte per al trànsit interzonal.

-3 D'acord amb el que disposa l'article 21.1, no es poden atorgar concessions de serveis lineals que comporten reiteració d'unes altres de ja existents.

-4 Els serveis interzonals només es poden atorgar amb l'acord previ dels concessionaris zonals de les àrees afectades i amb subjecció a les directrius que, si s'escau, pot establir l'Administració. No obstant això, aquesta mena de serveis es poden implantar per raons d'interès públic, amb audiència prèvia als concessionaris afectats.

-5 Els concessionaris zonals tenen preferència per a la prestació dels serveis discrecionals de persones en grup, d'acord

amb itineraris, calendaris i horaris predeterminats, sempre que el lloc o el punt en què radica l'activitat que justifica el transport estigui situat en el territori que en comprèn la concessió.

-6 L'Administració autonòmica ha de coordinar, en allò que afecta els trànsits autonòmics, els transports de la Comunitat Autònoma i els estatals quan els itineraris d'aquests passen pel territori de Catalunya.

CAPÍTOL II

De la coordinació entre diferents modalitats de transport

Article 43

-1 Els transports de viatgers per carretera objecte d'aquesta Llei s'han de coordinar amb els serveis intercomunitaris corresponents a altres modalitats de transport, d'acord amb la legislació de l'Estat.

-2 L'Administració de la Generalitat ha de coordinar els transports de viatgers per carretera a què fa referència aquesta Llei amb els serveis autonòmics propis d'altres modalitats de transport, amb subjecció als principis següents:

a) Ha de propiciar la canalització dels tràfics entre les diferents modalitats de transport, atenent la funcionalitat i la idoneïtat de cadascun, i vetllar per l'establiment de les connexions adequades, especialment pel que fa a itineraris, horaris i tarifes.

b) No pot concedir, com a norma general, serveis regulars de caràcter lineal o zonal amb itineraris que coincideixen totalment o parcialment amb els del ferrocarril i que poden comportar una minoració no justificada del trànsit ferroviari.

c) Pot autoritzar a les rodalies de les grans poblacions i fins a la distància màxima que es determini per reglament, tenint en compte les necessitats dels usuaris, qualsevol classe de serveis de transport de viatgers per carretera encara que els seus itineraris siguin coincidents.

d) Per bé que les empreses ferroviàries poden ésser concessionàries de qualsevol tipus de servei regular i discrecional interurbà per carretera definit per aquesta Llei, s'autoritza excepcionalment, i amb caràcter temporal, les empreses ferroviàries perquè puguin prestar serveis de transport de viatgers, encara que sigui totalment o parcialment coincidents amb d'altres, a fi de suplir els que no puguin efectuar per causes de força major o alienes a l'explotació normal del ferrocarril.

e) Pot autoritzar les empreses ferroviàries a obrir despatxos amb la finalitat exclusiva de proporcionar servei ferroviari a localitats situades a una distància no superior a cinc quilòmetres de l'estació més propera, de la qual s'ha de considerar que formen part, a tots els efectes. El servei entre el despatx i l'estació a què estigui vinculat s'ha d'oferir, amb caràcter previ, als concessionaris de serveis lineals o zonals que hi pugui haver en el trajecte abans de l'establiment del despatx, el qual no ha d'ésser obstacle perquè hi pugui haver també entre els mateixos punts un servei anàleg per carretera, lineal o zonal, sense combinació amb el ferrocarril.

Article 44

La coordinació entre les diferents modalitats de transport a les àrees urbanes ha de tendir a aconseguir que l'explotació es faci com si integressin una sola xarxa.

TÍTOL SETÈ

CAPÍTOL I

De la documentació en el transport de viatgers per carretera

Article 45

-1 Els serveis regulars de transport de viatgers per carretera, en qualsevol de les modalitats, han d'expedir un bitllet i, si s'escau, un taló d'equipatges o d'encàrrecs, en els quals han de figurar els requisits que estableix el codi de comerç i les altres lleis o disposicions aplicables, i els que es puguin assenyalar per reglament, als efectes d'aquesta Llei.

-2 El que disposa l'apartat 1 s'ha d'aplicar també als serveis discrecionals amb cobrament individual.

-3 El serveis discrecionals i els arrendaments de vehicles s'han d'efectuar a l'empara d'un document que ha d'expressar les condicions del contracte i les que s'estableixin per reglament per al compliment d'aquesta Llei.

-4 Els bitllets, els talons d'equipatges o d'encàrrecs i els altres documents a què fan referència els apartats 1, 2 i 3 es poden ajustar a models normalitzats. L'Administració ha d'establir les característiques d'aquests models, entre les quals ha de tenir en compte la possible expedició per mitjans mecànics o electrònics i el posterior tractament informàtic dels documents.

CAPÍTOL II

De la documentació empresarial

Article 46

-1 Les normes que es dictin per al desenvolupament d'aquesta Llei poden disposar que a la documentació de les empreses quedin reflectides les dades que permetin de conèixer, en cada moment, els nivells de prestació, d'ocupació i de rendibilitat dels serveis.

-2 Als efectes del que disposa l'apartat 1, es poden establir formularis sobre la situació de les empreses i dels serveis que presten.

Article 47

-1 Totes les empreses concessionàries o els titulars dels serveis a què fa referència aquesta Llei han de tenir a disposició dels usuaris un llibre de reclamacions, visat i foliat per l'Administració, en el qual s'han de fer constar totes les reclamacions, les queixes i les observacions que es formulin en relació amb els serveis.

-2 Es pot determinar per reglament que el llibre de reclamacions s'ajusti a un model normalitzat i s'ha d'assenyalar la

manera d'estendre-hi els assentaments, la de donar-ne coneixement a l'Administració i el lloc on s'ha de trobar a disposició dels usuaris.

TÍTOL VUITÈ

CAPÍTOL I

De les tarifes

Article 48

-1 Els plecs de clàusules d'explotació dels serveis que són objecte de concessió administrativa han d'especificar les tarifes màximes i les mínimes que s'han de cobrar als usuaris, amb el desglossament dels factors constitutius de les tarifes i els procediments per a revisar-les. En cada cas, les tarifes dels dits serveis han de tenir en compte les previsions de la política general de preus en matèria de transport.

-2 Els serveis que només requereixen autorització administrativa han d'ésser contractats d'acord amb les tarifes vigents en el moment de la contractació i dins els límits que aquesta autorització estableix. Si no hi ha tarifes, la contractació s'ha de fer als preus usuals o de mercat corresponents al lloc en què s'efectua.

-3 Tant en els serveis regulars com en els discrecionals les tarifes poden ésser obligatòries o de referència i han d'ésser fixades per l'Administració. L'estructura s'ha de configurar fomentant la qualitat i la seguretat, i han de cobrir el cost real del servei, inclosos l'amortització i un benefici empresarial raonable.

-4 Les tarifes s'han de revisar amb caràcter individual o general, per decisió de l'Administració, a iniciativa seva o a petició del titular de la concessió de l'autorització, o de les associacions empresarials respectives, quan l'evolució dels costos ha alterat l'equilibri econòmic del servei.

CAPÍTOL II

De les subvencions

Article 49

-1 Els serveis regulars de transport, en qualsevol de les modalitats, poden ésser subvencionats per l'Administració d'acord amb les disposicions anuals de la Llei de Pressupostos de la Generalitat.

-2 Les subvencions que es concedeixen per dèficits en l'explotació han de tendir a mantenir l'equilibri econòmic-financer de les concessions quan resulta alterat com a conseqüència de les tarifes fixades per l'Administració o per la conveniència de crear o de sostenir determinats serveis per raons d'interès general.

-3 Els concessionaris que sol·liciten les subvencions a què fan referència els apartats 1 i 2 han d'acreditar a l'Administració que reuneixen els requisits assenyalats en cada cas i han de restar subjectes al control de l'Administració pel que fa a la utilització correcta dels fons rebuts.

TÍTOL NOVÈ

CAPÍTOL I

De la inspecció

Article 50

-1 La vigilància i la inspecció dels serveis i de les activitats objecte d'aquesta Llei han d'ésser exercides per l'òrgan que es determini per reglament, el qual ha de tenir la consideració d'autoritat pública a tots els efectes i gaudir de plena independència en la seva actuació.

-2 Els titulars de les concessions i les autoritzacions han de tenir l'obligació de facilitar al personal de la inspecció en l'exercici de les seves funcions l'accés a llurs vehicles i instal·lacions i l'examen dels llibres de comptabilitat i de les dades estadístiques i altres documents que han de formalitzar d'acord amb aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupen.

-3 Les actes aixecades per la inspecció han de reflectir amb claredat i precisió els antecedents i les circumstàncies dels fets o les activitats que en constitueixen l'objecte, la conformitat o la disconformitat motivada dels interessats i les disposicions que, si s'escau, es consideren infringides.

-4 Les actes han de motivar, si és procedent, la incoació de l'expedient sancionador corresponent.

CAPÍTOL II

De les infraccions i les sancions

Article 51

-1 La responsabilitat administrativa per les infraccions de les normes reguladores del transport de viatgers per carretera correspon:

a) A la persona física o jurídica titular de la llicència, de la concessió o de l'autorització en les infraccions comeses en ocasió d'activitats i serveis subjectes a llicència, concessió o autorització administrativa.

b) A la persona física o jurídica titular de l'activitat o propietària del vehicle en les infraccions comeses en ocasió de l'exercici de les activitats regulades en aquesta Llei sense haver sol·licitat i obtingut la llicència, la concessió o l'autorització corresponents.

c) A la persona física o jurídica a la qual va dirigit el precepte infringit o a la qual les normes corresponents atribueixen específicament la responsabilitat en les infraccions comeses per usuaris i, en general, per tercers no inclosos en els

apartats a) i b) i que tenen activitats afectades per la legislació reguladora del transport de viatgers per carretera.

-2 S'exigeix la responsabilitat administrativa corresponent a les infraccions assenyalades per aquesta Llei sens perjudici de la que pot correspondre a aquests o a altres responsables per infracció de la legislació penal, de tràfic, laboral o altres d'aplicables.

-3 S'exigeix la responsabilitat administrativa a les persones físiques o jurídiques a les quals es refereix l'apartat 1, sens perjudici que aquestes puguin deduir les accions que resultin procedents contra les persones a les quals són materialment imputables les infraccions i traslladar-los, si s'escau, la responsabilitat esmentada.

Article 52

Les infraccions de les normes reguladores del transport de viatgers per carretera es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 53

Es consideren infraccions molt greus:

- a) Exercir activitats regulades per aquesta Llei sense haver sol·licitat i obtingut la llicència, la concessió o l'autorització corresponents.
- b) Prestar serveis en condicions que poden afectar la seguretat de les persones perquè comporten perill greu i directe.
- c) Manipular o falsejar intencionadament el tacògraf o l'tres instruments de control la instal·lació dels quals és obligada en el vehicle, de manera que no s'obtinguin dades o que se n'obtinguin de falses, amb repercussió en la seguretat o l'ordenació del transport.
- d) Portar en un lloc visible del vehicle el distintiu corresponent a un tipus de transport per al qual hom no té autorització.
- e) Obstruir l'actuació de la inspecció dels transports de manera que impedeixi o retardi l'exercici de les funcions que té atribuïdes per reglament, o bé negar-se a la dita actuació.
- f) Cometre infraccions greus d'acord amb el que estableix l'article 54 quan en els dotze mesos anteriors el responsable ha estat objecte de sanció mitjançant resolució definitiva per la via administrativa per una altra de tipificada en un mateix apartat de l'article 54.

Article 54

Es consideren infraccions greus:

- a) Prestar serveis en condicions diferents de les que assenyalen aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupen, o de les que fixa l'Administració en atorgar les concessions o les autoritzacions, llevat que sigui qualificada com a infracció molt greu de conformitat amb el que estableix l'article 53.
- b) Prestar activitats o serveis privats sense el preceptiu títol administratiu habilitant.
- c) Prestar serveis utilitzant la mediació d'una persona física o jurídica no autoritzada per a aquesta activitat, sens perjudici de la sanció que pugui correspondre al mediador d'acord amb el que estableix l'article 53.a).
- d) Incomplir el règim tarifari. La responsabilitat correspon en tots els casos al transportista i a l'intermediari i també a l'altra part contractant quan la seva actuació és determinant de l'incompliment.
- e) Mancar del tacògraf, d'elements d'aquest o d'altres instruments de control que cal dur instal·lats en el vehicle o bé dur-los en condicions de no-funcionament, quan és imputable al transportista.
- f) Mancar de dades essencials de la documentació obligatòria o falsejar-les.
- g) Incomplir reiteradament sense justificació els horaris en els serveis quan han estat prefixats per l'Administració.
- h) Mancar del llibre de reclamacions, obstruir-ne la disposició al públic o negar-la, i ocultar o retardar injustificadament el coneixement a la inspecció de les reclamacions o les queixes consignades en l'esmentat llibre.
- i) Efectuar el transport sense reunir tots els requisits fixats per l'article 10, llevat que hagi d'ésser considerat com a falta molt greu d'acord amb l'article 53.a).
- j) Contractar el transport amb transportistes que no es troben degudament autoritzats per a efectuar-lo, sempre que el volum de contractació de l'empresa assoleixi les magnituds que es determinin per reglament.
- k) La negativa o l'obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció quan no es donin les circumstàncies previstes a l'article 53.d).
- l) La no-subscripció de les assegurances obligatòries establertes per Llei.
- m) Cometre infraccions qualificades com a lleus de conformitat amb l'article 55 quan en els dotze mesos anteriors el responsable ha estat objecte de sanció mitjançant resolució definitiva per la via administrativa per una altra de tipificada en un mateix apartat de l'article 55.
- n) Cometre qualsevol de les infraccions assenyalades en l'article 53, quan per la naturalesa, l'ocasió o la circumstància no ha d'ésser qualificada com a molt greu.
- o) Cometre qualsevol altra infracció no inclosa en els apartats precedents i que les normes reglamentàries del transport de viatgers per carretera qualifiquen com a greu, d'acord amb els principis d'aquesta Llei.

Article 55

Es consideren infraccions lleus:

- a) Prestar serveis regulats per aquesta Llei sense dur en el vehicle la documentació formal que acredita la possessió del títol habilitant corresponent.
- b) No dur en lloc visible del vehicle els distintius exigits per la normativa vigent relatius al tipus de transport corresponent i utilitzar inadequadament aquests distintius, llevat que hagi d'ésser qualificada com a molt greu d'acord amb el que disposa l'article 53.b).
- c) Transportar viatgers en nombre superior a l'autoritzat per al vehicle de què es tracta, llevat que hagi d'ésser qualificada com a molt greu d'acord amb el que disposa l'article 53.b).
- d) Mancar dels preceptius quadres de tarifes, calendaris, horaris, avisos i altres d'exhibició obligada per al coneixement del públic.
- e) Incomplir les normes generals de policia en instal·lacions fixes i en vehicles, llevat que hagi d'ésser qualificada com a greu o molt greu.
- f) Tenir un tracte desconsiderat amb els usuaris. Aquesta infracció ha d'ésser qualificada d'acord amb el que estableix la normativa reguladora dels drets dels usuaris i dels consumidors.
- g) Cometre qualsevol de les infraccions no incloses en els apartats precedents que les normes reglamentàries qualifiquen com a lleu, d'acord amb els principis d'aquesta Llei.

h) No mantenir la netedat i el bon estat de l'aparença del vehicle.

i) Cometre qualsevol de les infraccions assenyalades per l'article 54 quan per la naturalesa, l'ocasió o la circumstància no ha d'ésser qualificada com a greu.

Article 56

-1 Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 5.000 a 40.000 pessetes; les greus, amb una multa de 40.001 a 200.000 pessetes, i les molt greus, amb una multa de 200.001 a 400.000 pessetes.

-2 La comissió de les infraccions assenyalades per l'article 53.a) i b) pot implicar, a més de la sanció pecuniària que correspon, el precintatge del vehicle amb què s'efectua el transport i la clausura del local en què, si s'escau, s'exerceixen les activitats, ambdós supòsits durant el termini màxim d'un any, sens perjudici, en tot cas, del pagament dels salaris o de les indemnitzacions que siguin procedents, i de les mesures que es puguin fixar per a garantir-ho.

-3 Quan els responsables de les infraccions assenyalades per l'article 53 han estat sancionats mitjançant resolució definitiva per la via administrativa pel mateix tipus d'infracció, en els dotze mesos anteriors, la segona infracció comporta la retirada temporal de l'autorització administrativa corresponent a l'empara de la qual s'efectuava l'activitat o es prestava el servei, per un termini màxim d'un any. La tercera infracció o les successives en l'esmentat termini de dotze mesos comporten la retirada provisional o definitiva de l'autorització. En el còmput del termini esmentat no es tenen en compte els períodes en què no ha estat possible d'efectuar l'activitat o prestar el servei perquè ha estat temporalment retirada l'autorització.

-4 Les sancions regulades per aquesta Llei s'han d'entendre, en tot cas, compatibles amb la possibilitat que l'Administració acordi la caducitat de la concessió o la revocació de l'autorització per les causes i amb el procediment establerts per la legislació vigent.

Article 57

-1 Les infraccions assenyalades en els articles 53.f), 54.f) i 56.3 poden ésser objecte d'agreujament quan hi concorren algun dels supòsits següents:

Primer. Si les infraccions s'han comès amb motiu de prestar serveis o efectuar activitats sotmesos a una mateixa concessió o autorització administrativa.

Segon. Si les infraccions s'han comès amb motiu de la realització material pel mateix responsable de serveis de transport subjectes a autoritzacions diverses, quan aquestes es refereixen a un mateix tipus de transport. S'entén a aquests efectes que integren un mateix tipus de transport:

a) Els transports privats.

b) Els transports amb vehicles de deu o més places, inclosa la del conductor.

c) Els transports amb vehicles d'una capacitat inferior a deu places, inclosa la del conductor.

Tercer. Si les infraccions s'han comès en efectuar activitats que no consisteixen en la prestació material de serveis de transport però que efectua la mateixa empresa com a complementàries de la dita prestació material, encara que els serveis estiguin sotmesos a autoritzacions diverses i aquestes no corresponguin al mateix tipus de transport.

Quart. Si les infraccions s'han comès amb motiu de serveis o activitats prestats sense el corresponent títol administratiu, sempre que aquelles ho hagin estat en efectuar un mateix servei o una mateixa activitat que s'han de fer a l'empara d'un títol administratiu únic, o en la prestació material d'un mateix tipus de transport segons el que disposa el punt segon.

Cinquè. Si són imputables als responsables a què es refereix l'article 51.

-2 La quantia de la sanció que s'imposi dins dels límits fixats per aquesta Llei s'ha de modular d'acord amb la major o menor tendència infractora que reveli el nombre de sancions en relació amb el total d'activitats o de serveis prestats i la seva transcendència social, d'acord amb els criteris que s'estableixin per reglament. L'agreujament establert en aquest article no s'aplica quan el nombre de sancions definitives, en relació amb el volum d'activitats o de serveis prestats pel subjecte responsable, no denota una tendència infractora especial.

-3 L'agreujament assenyalat per aquest article no és procedent quan la persona física o jurídica sancionada per infracció anterior de qualsevol dels preceptes esmentats en l'apartat 1, com a responsable administratiu, en virtut de resolució judicial o administrativa, la responsabilitat material de la dita infracció era imputable a una altra persona, segons el supòsit establert per l'article 51.3.

Article 58

-1 Les infraccions de la legislació reguladora del transport de viatgers per carretera prescriuen als tres mesos d'haver-se comès, si abans de transcorregut l'esmentat termini no s'ha notificat al presumpte responsable la incoació de l'expedient sancionador o, si havent-se iniciat aquest, les actuacions estiguessin paralitzades per un temps superior al dit període, el qual s'ha de computar entre dues actuacions o diligències consecutives que resultin necessàries per llei o per reglament per a resoldre l'expedient.

-2 El termini de prescripció de les infraccions s'interromp, en tot cas, quan s'han de practicar actuacions, les quals han de figurar de manera expressa en l'expedient, encaminades a esbrinar la identitat o el domicili del denunciador o qualsevol altra circumstància necessària per a comprovar i qualificar la infracció.

Article 59

-1 La competència per a imposar les sancions establertes per aquesta Llei correspon als òrgans que la tenen atribuïda per reglament.

-2 La caducitat de la concessió o la revocació de l'autorització han d'ésser imposades, en qualsevol cas, per l'autoritat que les va atorgar.

-3 La caducitat de la concessió o la revocació de l'autorització comporten la inhabilitació, per un termini màxim de cinc anys, per a sol·licitar una nova concessió o autorització.

Article 60

Els expedients sancionadors s'han de tramitar d'acord amb el que estableixen les normes de procediment administratiu aplicables a la Generalitat.

TÍTOL DESÈ

CAPÍTOL I

Del Registre General de Transportistes i d'Empreses Auxiliars i Complementàries del Transport de Viatgers per Carretera

Article 61

-1 Es crea el Registre General de Transportistes i d'Empreses Auxiliars i Complementàries del Transport de Viatgers per Carretera, en el qual s'han d'inscriure, d'ofici, els titulars de les concessions i les autoritzacions atorgades d'acord amb aquesta Llei.

-2 En el full obert per a cada titular s'han d'anotar les dades relatives a les concessions i les autoritzacions que li han estat atorgades, amb expressió de les seves particularitats i de les modificacions posteriors; la persona o les persones que de manera efectiva i permanent dirigeixen l'activitat; els vehicles i els elements de transport afectes a l'explotació, si en té; el local o els locals de què disposa; les sancions imposades, si ho han estat en ferm o han estat consentides, i tots els altres punts que es determinin per reglament.

-3 El Registre és públic, i qualsevol persona pot obtenir una certificació dels assentaments.

-4 S'han de determinar per reglament l'organització i el funcionament del Registre, el qual es pot estructurar en seccions en funció de la distribució territorial dels òrgans competents en matèria de transport.

CAPÍTOL II

De la Comissió de Transports de Catalunya

Article 62

-1 La Comissió de Transports de Catalunya és l'òrgan consultiu i assessor de la Generalitat en matèria de transport de viatgers per carretera, sens perjudici de les facultats que unes altres lleis o disposicions especials atribueixin a uns altres òrgans consultius.

-2 Es requereix l'informe de la Comissió en els casos següents:

- a) L'atorgament i la pròrroga de concessions de serveis lineals i zonals, centres i estacions de viatgers.
- b) El rescat de concessions.
- c) L'aprovació dels plans de transport urbans i interurbans, llur modificació i la de les zones de transports.
- d) La integració dels transports urbans i interurbans a les àrees o zones de transport.
- e) La imposició de sancions que comporten la caducitat de les concessions o la revocació de les autoritzacions.

-3 La Comissió pot informar sobre qualsevol assumpte o matèria d'interès per al transport de viatgers a Catalunya.

-4 S'han de determinar per reglament la composició i el règim de funcionament de la Comissió, de manera que quedi degudament assegurada la representació dels transportistes, dels operadors del transport, treballadors i usuaris.

CAPÍTOL III

Del règim jurídic administratiu

Article 63

L'Administració ha d'actuar conforme a les prescripcions de la legislació de procediment administratiu aplicable a la Generalitat.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

S'autoritza el Consell Executiu per a adaptar per decret, a proposta del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, la quantia màxima de les sancions pecuniàries establertes per aquesta Llei a l'evolució de les circumstàncies socio-econòmiques, d'acord amb l'índex General Ponderat de Preus al Consum publicat per l'Institut Nacional d'Estadística.

Segona

El Consell Executiu, a proposta del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, ha de dictar el reglament o els reglaments per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

-1 Els titulars de concessions de serveis públics de transport de viatgers per carretera de la competència de la Generalitat vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden, en el termini de sis mesos, optar per continuar prestant els serveis a l'empara de la legislació vigent en el moment de l'atorgament o per substituir la concessió per una altra d'ajustada al que s'estableix en aquesta Llei. Si un cop transcorregut l'indicat termini de sis mesos no es produeix de

manera expressa aquesta opció, s'ha d'entendre que es produeix a favor de la submissió a aquesta Llei.

-2 Si els concessionaris opten per la primera de les possibilitats assenyalades en l'apartat 1, l'Administració pot efectuar el rescat de les concessions, d'acord amb el procediment establert per la legislació vigent en el moment en què foren atorgades, quan es compleixin vint-i-cinc anys de l'adjudicació.

-3 Si els concessionaris opten per substituir llurs concessions d'acord amb els preceptes d'aquesta Llei, aquestes queden automàticament convalidades, a tots els efectes, per un termini de vint anys, comptadors des de la data de convalidació, sens perjudici de les pròrrogues que siguin procedents segons el que disposa l'article 16.3. S'han de determinar per reglament els supòsits en els quals els titulars dels serveis regulars que opten per substituir la concessió poden gaudir dels drets i dels tràfics actualment existents en relació amb els serveis zonals o urbans que s'estableixin a partir de l'aprovació d'aquesta Llei.

Segona

Els concessionaris que, segons el que disposa la legislació anterior, tenen reconegut un dret preferent per a la prestació de serveis discrecionals amb reiteració d'itinerari per al transport d'obrers i d'escolars, el poden exercir durant el període de cinc anys, comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, llevat que abans de l'expiració de l'esmentat termini la línia regular de la qual deriva el dret de preferència hagi quedat integrada en una zona objecte de concessió.

Tercera

S'atorga autorització de transport discrecional, a l'empara d'aquesta Llei, als titulars d'autoritzacions de transport discrecional amb residència a Catalunya en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, quan ho sol·licitin en el termini de tres anys comptadors des de l'entrada en vigor.

Quarta

Les persones, les entitats o les empreses individuals o col·lectives habilitades per llei per a fer transport públic per carretera han d'acreditar en tots els casos el compliment del requisit de capacitació professional abans del primer de gener de 1988.

No obstant això, resten dispensats d'acreditar aquest requisit de capacitació professional:

a) Les persones físiques que són titulars d'autoritzacions de concessions administratives de transports públics per carretera atorgades al seu favor abans del primer de gener de 1983.

b) Les empreses que són titulars d'autoritzacions o concessions administratives de transport públic per carretera atorgades al seu favor abans del primer de gener de 1983 en les quals la direcció efectiva és a càrrec de la persona que l'exercia abans del primer de gener de 1983. Quan es tracta d'empreses o entitats, individuals o col·lectives, titulars d'autoritzacions o concessions administratives de transport públic per carretera atorgades al seu favor entre el 31 de desembre de 1982 i el primer de gener de 1986, el compliment del requisit de capacitació professional s'acredita mitjançant la comprovació individual de llur experiència efectiva a càrrec de l'Administració de Transports de la Generalitat de Catalunya.

Cinquena

Els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei són titulars d'autoritzacions de transport privat de viatgers per a servei propi o particular complementari poden continuar exercint l'activitat autoritzada d'acord amb la legislació anterior, mitjançant els vehicles de què són titulars o uns altres que els substitueixin amb la mateixa titularitat, la capacitat dels quals no pot excedir la dels substituïts més d'un trenta per cent.

Sisena

L'Administració, de conformitat amb allò que es determini per reglament, podrà autoritzar la continuació durant un període màxim d'un any, prorrogable per sis mesos en casos particulars degudament justificats, dels serveis de transport prestats per les persones, les empreses o les entitats individuals o col·lectives, públiques o privades, que reuneixin les condicions d'honorabilitat i capacitat econòmica necessàries d'acord amb allò que estableix aquesta Llei, encara que no es compleixi el requisit de capacitació professional, en els casos de mort o d'incapacitat física o legal de la persona que fins llavors hagués complert el requisit esmentat.

Sens perjudici del que disposa el paràgraf anterior i sempre que es tingui una experiència pràctica d'almenys tres anys en la gestió efectiva de l'empresa, es pot autoritzar excepcionalment amb caràcter definitiu la continuació de l'explotació encara que el titular no acrediti el compliment del requisit de la capacitació professional. Els drets reconeguts en les disposicions transitòries anteriors són transmissibles mortis causa durant el termini de cinc anys comptats des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Setena

Les companyies de ferrocarril que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei tenen autoritzats despatxos ferroviaris, els poden continuar posseïnt en les mateixes condicions en què els foren atorgats. Això no obstant, qualsevol variació de llur règim d'explotació comporta l'adaptació al que estableix aquesta Llei per aquests tipus d'autoritzacions.

Vuitena

-1 Els expedients d'establiment de nous serveis regulars de transports de viatgers per carretera iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen per la normativa vigent en el moment de la seva iniciació, sempre que hagi estat declarada la necessitat d'establiment del servei, però la concessió que, si s'escau, s'atorga s'entén adjudicada d'acord amb les prescripcions d'aquesta Llei, i queda en conseqüència subjecta als seus preceptes.

-2 Els expedients que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei no han superat el tràmit de declaració de la necessitat d'establiment del servei han d'ésser clausurats, sens perjudici que els sol·licitants puguin reiterar la petició d'acord amb el que estableix aquesta Llei. En aquest cas, les dites peticions reiterades gaudeixen de preferència en la tramitació en relació amb les formulades per altres peticionaris per a l'atorgament d'un servei de característiques idèntiques.

Novena

-1 Els contractes subscrits per les companyies ferroviàries amb empreses de transport per carretera, a l'empara del que estableix l'article 22 del Reglament d'Ordenació dels Transports Mecànics per Carretera, del 9 de desembre de 1949, poden mantenir llur vigència en els termes en què foren acordats.

-2 Als efectes del que estableix l'apartat 1, les unificacions dels serveis objecte dels referits contractes i llur adaptació als preceptes d'aquesta Llei no són considerades com a noves concessions.

Desena

Mentre per llei o per via reglamentària no s'hauran articulats els sistemes per a fer efectius els canvis de titularitat que en relació amb determinats serveis operen els preceptes d'aquesta Llei, la gestió d'aquests serveis continuarà essent exercida pels ens o els organismes que n'eren titulars amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única

Resten derogades totes aquelles disposicions dictades per la Generalitat que s'oposin a aquesta Llei o la contradiguin.

DISPOSICIÓ FINAL

No són d'aplicació en l'àmbit territorial de la Generalitat per a aquests serveis de la seva competència, les Lleis del 27 de desembre de 1947, d'Ordenació de Transports Mecànics per Carretera, i de Coordinació de Transports Mecànics Terrestres, de la mateixa data, i les Disposicions dictades per l'Estat que les desenvolupen i complementen, en tot allò que s'oposi a aquesta Llei o la contradigui.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Barcelona, 28 de maig de 1987

Jordi Pujol
President de la Generalitat de Catalunya

Xavier Bigatà i Ribé
Conseller de Política Territorial i Obres Públiques